

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

14 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Vuico Angela în numele inculpatului Stratu Vadim, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 octombrie 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Stratu Vadim Valentin,

născut la 04 septembrie 1981, originar și domiciliat pînă la reținere în s. Tîrnova, r-nul Dondușeni,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

*1. de la 08 iulie 2013 - pînă la 30 octombrie 2014;
(instanța de fond);*

*2. de la 19 ianuarie 2015 - pînă la 04 aprilie 2016;
(instanța de apel);*

*3. de la 15 iulie 2016 - pînă la 14 decembrie 2016;
(instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 octombrie 2014, Stratu Vadim a fost condamnat în baza art. 42,190 alin. (2) lit. b),c) Cod penal, la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul comercial pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, a fost adăugată parțial pedeapsa neexecutată numită prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12.08.2011, definitiv fiindu-i stabilită pedeapsa 9 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Stratu V. și de la Stratu (Surchicin) C. în beneficiul lui Mardari VI. prejudiciul material cauzat în mărime de 2000 dolari SUA și 500 Euro echivalentul în valută națională conform cursului valutar

stabilit de BNM la data executării sentinței.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Stratu (Surchicin) Cristina, în privința căreia cauza nu se examinează.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Stratu Vadim aflându-se în penitenciarul nr. 6 Soroca, unde executa pedeapsa, în luna ianuarie 2013, fiind în înțelegere prealabilă cu soția sa Stratu (Surchicin) Cristina, și încă o persoană nestabilită de către organul de urmărire penală, repartizând rolurile, acționând în calitate de autor, urmărind scopul dobândirii bunurilor altei persoane, a plasat un anunț prin intermediul site-ului de anunțuri www.999.md precum că comercializează un automobil de model „Hyunday i30”, după care, prin intermediul telefonului și a altor mijloace electronice de comunicare, fiind contactat de către Mardari Vladimir, dobândind încrederea acestuia, din motive de cupiditate, dorind să dea acțiunilor sale un caracter legal, a convins partea vătămată să semneze un contract de prestare servicii de import a unui automobil, unde fără a avea intenția și posibilitatea executării obligațiilor asumate, a însușit de la Mardari Vladimir bani în sumă de 2000 dolari SUA și 500 Euro, care conform cursului oficial al BNM, constituia 32 750 lei, cauzându-i astfel părții vătămate un prejudiciu material considerabil.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, argumentând că a fost condamnat pentru o infracțiune pe care nu a săvârșit-o.

Ulterior, în cadrul cercetării judecătorești inculpatul și-a modificat cerințele apelului, solicitând aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2016, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat.

În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, care cuprind elementele definitorii condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, iar inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele legii, ținându-se cont de circumstanțele cauzei, de persoana acestuia, de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare ale acesteia prevăzute la art. 61, 75 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal a respins solicitarea apelantului privind aplicarea în privința sa a unei pedepse mai blânde, argumentând că instanța de fond la

stabilirea categoriei de pedeapsă a ținut cont de gravitatea faptei săvârșite, precum și de persoana inculpatului, care anterior de mai multe ori a fost condamnat, însă concluziile necesare nu le-a făcut și a săvârșit prezenta infracțiune în timpul executării pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 12.08.2011.

În consecință instanța a statuat că stabilindu-i inculpatului o pedeapsă mai blândă, aceasta nu-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul Vuico Angela în numele inculpatului, care invocând temeiul de drept prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri cu stabilirea unei pedepse mai blânde sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, iar în temeiul art. 85 Cod penal definitiv să-i fie numită pedeapsa închisorii 5 ani 6 luni, cu executare în penitenciar de tip închis.

În argumentarea soluției solicitate recurenta a invocat următoarele:

- pedeapsa stabilită de instanța de fond este prea aspră la numirea căreia instanța nu a ținut cont de faptul că Stratu V. nu a avut intenția de a însuși prin înșelăciune banii părții vătămate, el singur fiind înșelat de ruda sa, Bordian M. pe care a dorit să o ajute să vândă automobilul în schimbul unei recompense de 500 Euro;

- instanțele de fond nu au ținut cont de faptul că urmărirea penală nu a fost efectuată obiectiv, nefiind întreprinse toate măsurile necesare în vederea stabilirii adevărului, nefiind efectuată confruntarea între Bordian Marcel, Stratu Ludmila și Stratu Cristina;

- la stabilirea pedepsei lui Stratu Vadim i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 19 CPP și art. 6 CEDO.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că instanța de apel și-a argumentat soluția în partea stabilirii pedepsei, aceasta fiind echitabilă în raport cu faptele comise, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de

apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă temei de recurs pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.*

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare în speța dată, iar recurentul în recursul declarat a omis în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii contestate din punct de vedere a temeiurilor pentru recurs la care face trimitere, astfel nu a specificat care sunt erorile de drept, care ar fi esența circumstanțelor că hotărârea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori asupra căror motive invocate în apel nu s-a pronunțat, sau care sunt argumentele în susținerea afirmației că instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.

Totodată, lecturînd textul recursului instanța de recurs reține, că din conținutul acestuia rezultă temeiurile prevăzute la pct.8), 10), care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Astfel, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține că, atât instanța de fond cât și cea de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în

ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui Stratu V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42,190 alin.(2) lit. c) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Concluziile instanțelor de fond sînt juste și se întemeiază pe cumulul de probe administrate, cum sunt *declarațiile părții vătămate Mardari Vl., martorului Silcenco A. inculpatei Stratu C., precum și materialele cauzei – procesul-verbal de percheziție din 25.03.2013; procesele-verbale de examinare a obiectelor din 25.03.2013 și 17.04.2013.*

Acestea fiind menționate, Colegiul respinge ca neîntemeiate alegațiile recurentului precum că, Stratu V. nu a avut intenția de a însuși prin înșelăciune banii părții vătămate, el singur fiind înșelat de ruda sa, Bordian M. pe care a dorit să o ajute să vîndă automobilul, apreciindu-le ca fiind o metodă de apărare, or Stratu V. cunoscînd cu certitudine că nu are posibilitatea de a procura și importa careva autoturisme pentru partea vătămată, sub diferite pretexte a solicitat și a primit de la acesta prin intermediul soției sale Stratu C. bani în sumă de 2000 dolari și 500 Euro, fără a avea posibilitatea reală de a-și onora obligațiile asumate.

La fel nu poate fi reținut nici următorul argument invocat de apărare prin care invocă „*urmărirea penală nu a fost efectuată obiectiv, nefiind întreprinse toate măsurile necesare în vederea stabilirii adevărului, nefiind efectuată confruntarea între Bordian Marcel, Stratu Ludmila și Stratu Cristina*”.

La acest capitol Colegiul reține că în conformitate cu prevederile art. 113 alin. (2) Cod de procedură penală, confruntarea se efectuează de către organul de urmărire penală din oficiu **sau la cererea participanților la proces.**

Astfel, potrivit pct. 17), 22) al art. 66 Cod de procedură penală Stratu Vadim a fost în drept de a solicita audierea martorilor, iar după terminarea urmăririi penale, de a lua cunoștință de toate materialele cauzei și de a înainta cereri de completare a urmăririi penale.

Analizând materialele cauzei Colegiul constată că atât inculpatul Stratu V. cât și avocatul acestuia nu au înaintat nici un demers în vederea efectuării confruntării între careva persoane, precum și nu au solicitat să fie efectuate unele

acțiuni suplimentare în vederea completării urmăririi penale sau audierea în calitate de martori a unor persoane.

Prin urmare, reieșind din cele menționate mai sus, Colegiul conchide că inculpatul nu a fost lipsit de dreptul de a solicita efectuarea unor acțiuni suplimentare în vederea completării urmăririi penale.

În continuare instanța de recurs relevă, că avocatul Vuico A. critică hotărârile judecătorești și în partea stabilirii pedepsei, invocând că instanțele incorect au dispus aplicarea unei pedepse prea aspre în privința inculpatului, prin ce i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 19 CPP și art. 6 CEDO.

Aceste alegații ale apărării Colegiul penal le consideră neîntemeiate, or potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină seama de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Colegiul penal menționează, că la stabilirea pedepsei inculpatului, atât prima instanță, cât și cea de apel, au ținut seama deplin de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia, și corect au conchis că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea unei pedepse cu închisoare, or inculpatul anterior de mai multe ori a fost condamnat, însă concluziile necesare nu le-a făcut, și a săvârșit o nouă infracțiune cu intenție aflându-se în locurile de detenție. Ținând cont de cele menționate, de circumstanțele în care a fost săvârșită prezenta infracțiune, precum și de persoana inculpatului, Colegiul penal

conchide că este justă concluzia instanței de apel referitor la faptul că stabilindu-i inculpatului o pedeapsă, mai blândă scopul legii penale nu va fi atins.

Având în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa aplicată inculpatului de către instanța de fond și menținută de către cea de apel, este echitabilă și în limitele prevăzute de lege, în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor de a săvârși alte fapte infracționale, iar aplicarea unei pedepse mai blânde, nu își va atinge scopul, astfel, decizia atacată se consideră legală și întemeiată.

Reieșind din circumstanțele stabilite, Colegiul penal apreciază concluziile instanțelor de fond în partea individualizării pedepsei corecte, iar argumentele recurente în acest sens, neîntemeiate, deoarece în speță, pedeapsa stabilită inculpatului a fost individualizată conform prevederilor legale.

Generalizând cele menționate mai sus instanța de recurs conchide că, decizia instanței de apel este legală și întemeiată, aceasta cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

În temeiul celor expuse, Colegiul penal nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărârilor atacate sub aspectele invocate, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Vuico Angela în numele inculpatului Stratu Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Stratu Vadim Valentin*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 ianuarie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti